

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht) op het hoger beroep van:

(Turkije),

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/134 van de rechtbank Amsterdam van
17 maart 2008 in het geding tussen:

en

de Raad van bestuur van de Sociale Verzekeringsbank.

1. Procesverloop

Bij besluit van 19 oktober 2006 heeft de Raad van bestuur van de Sociale Verzekeringsbank (hierna: de SVB) een aanvraag van (hierna:) om voorzieningen op grond van de Remigratiewet afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij brief van 5 januari 2007 heeft de SVB het daartegen door gemaakte bezwaar overeenkomstig zijn verzoek met toepassing van artikel 7:1a van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb) doorgezonden aan de rechtbank Amsterdam (hierna: de rechtbank) ter behandeling als beroepschrift.

Bij uitspraak van 17 maart 2008, verzonden op 21 maart 2008, heeft de rechtbank het daartegen door ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft bij brief, bij de Raad van State ingekomen op 23 april 2008, hoger beroep ingesteld. De gronden zijn aangevuld bij brief van 22 mei 2008. Deze brieven zijn aangehecht.

De SVB is in de gelegenheid gesteld een verweerschrift in te dienen.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. heeft eerder, op 13 juni 2001, een aanvraag ingediend om voorzieningen op grond van de Remigratiewet. Bij besluit van 1 februari 2002 heeft de SVB de aanvraag afgewezen. Bij besluit op bezwaar van 17 september 2004 heeft de SVB, voor zover thans van belang, het daartegen door gemaakte bezwaar ongegrond verklaard. Bij uitspraak van 17 november 2005, verzonden op 25 november 2005, heeft de rechtbank Amsterdam het daartegen door ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd, doch bepaald dat de rechtsgevolgen ervan geheel in stand blijven. Bij uitspraak van 14 juni 2006 in zaak nr. 200600305/1 (www.raadvanstate.nl) heeft de Afdeling het daartegen door ingestelde hoger beroep ongegrond verklaard en de uitspraak van de rechtbank bevestigd.

2.2. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (zie onder meer de uitspraak van 6 maart 2008 in zaak nr. 200706839/1; www.raadvanstate.nl) vloeit voort dat, indien na een eerder afwijzend besluit een besluit van gelijke strekking wordt genomen, door het instellen van beroep tegen het laatste besluit niet kan worden bereikt dat de bestuursrechter dat besluit toetst, als ware het een eerste afwijzing. Dit uitgangspunt geldt niet alleen voor besluiten genomen naar aanleiding van een nieuwe aanvraag, maar ook voor besluiten op een verzoek om terug te komen van een al dan niet op aanvraag genomen besluit (zie onder meer de uitspraak van de Afdeling van 4 mei 2005 in zaak nr. 200406320/1; www.raadvanstate.nl). Slechts indien

en voor zover in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een relevante wijziging van het recht heeft voorgedaan, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst.

2.3. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die na het eerdere besluit zijn voorgevallen of die niet vóór dat besluit konden en derhalve behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder gestelde feiten of omstandigheden, die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van feiten of omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd aan het eerdere besluit kan afdoen.

2.4. betoogt dat, zakelijk weergegeven, de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat het door hem overgelegde uittreksel uit de Gemeentelijke Basisadministratie (hierna: de GBA) van de gemeente Utrecht, geen nieuw feit is dat de SVB tot een hernieuwde beoordeling had moeten leiden en dat hij het door hem overgelegde advies uit 1984 van het Gemeenschappelijk Administratiekantoor (hierna: het GAK) om te remigreren naar Turkije, op een eerder moment in de procedure had kunnen inbrengen.

2.4.1. De rechtbank heeft terecht overwogen dat het door Eskici in het kader van zijn aanvraag van 22 augustus 2006 overgelegde uittreksel uit de GBA en het overgelegde advies van het GAK, geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn in vorenbedoelde zin. In de hiervoor vermelde uitspraak van de Afdeling van 14 juni 2006 is reeds overwogen dat is gesteld noch gebleken dat niet in staat was het onder verwijzing naar het uittreksel uit de GBA gehouden betoog dat hij, hoewel hij zich feitelijk in juni 1984 in Turkije heeft gevestigd, pas na 8 december 1989 formeel naar dat land is geremigreerd, in een eerder stadium van de procedure naar voren te brengen.

De rechtbank heeft in het ter zitting bij de rechtbank gehouden betoog dat het uittreksel uit de GBA zo laat is overgelegd omdat er pas achter kwam dat hij daarvan in het bezit was nadat de eerdere beroepsprocedure was afgerond, omdat het uittreksel onder in een stapel lag, terecht geen grond aanwezig geacht voor het oordeel dat sprake is van een nieuw feit. Het uittreksel dateert van 3 maart 1998, zodat niet valt in te zien dat dit uittreksel niet reeds in de fase van de besluitvorming over de aanvraag van 13 juni 2001 had kunnen en dus moeten overleggen. Het betoog van Eskici dat hij niet wist dat deze stukken belangrijk waren omdat hij de Nederlandse taal niet beheerst en een leek is op het gebied van het recht, faalt reeds omdat hij in die procedure is bijgestaan door een gemachtigde die hem had kunnen informeren omtrent de vraag welke stukken in het kader van zijn aanvraag van belang konden zijn.

2.5. Voorts betoogt dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat uit hetgeen hij heeft aangevoerd niet blijkt dat sprake is van

bijzondere feiten en omstandigheden als bedoeld in rechtsoverweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in zaak nr. 145/1996/764/965, Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45; hierna: het arrest Bahaddar).

2.5.1. Reeds omdat in dit verband slechts heeft gesteld en niet aannemelijk heeft gemaakt dat Turkije geen sociale-zekerheidsuitkeringen kent voor eigen onderdanen en hij geen middelen van bestaan heeft in Turkije of uit Nederland, is geen sprake van bijzondere feiten en omstandigheden in vorenbedoelde zin. De rechtbank heeft terecht overwogen dat geen sprake is van bijzondere feiten en omstandigheden als bedoeld in het arrest Bahaddar.

Het betoog faalt.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.7. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. B. van Wagtendonk, voorzitter, en mr. A.W.M. Bijloos en mr. D. Roemers, leden, in tegenwoordigheid van mr. H.W. Groeneweg, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Wagtendonk
voorzitter

w.g. Groeneweg
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 november 2008

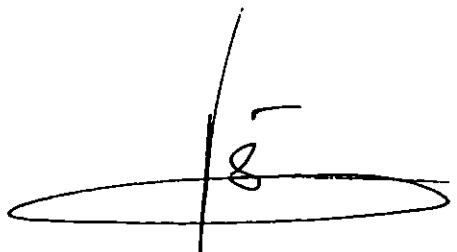
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

32-490.

Verzonden: 12 november 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

07/134 A1

Vestiging Leiden
Postbus 9104
2300 PC Leiden
Nederland
Bezoekadres:
Stationsplein 1
Telefoon +31 (0)71 512 90 40
Fax (071) 512 96 09
www.svb.nl

De heer .....

TURKIJE

INGEKOMEN

30 NOV 2006

S.V.B. VESTIGING LEIDEN

datum	ons kenmerk	behandeld door	telefoonnummer
19 oktober 2006	0969.55.041	mw. A. Roos	+31 (0)71 512 90 40

onderwerp: afwijzing voorzieningen remigratie

Geachte heer,

U heeft op 14 juni 2001 reeds een verzoek tot toekenning van voorzieningen remigratie krachtens de Remigratiewet bij de Svb ingediend. Middels de beschikking van 1 februari 2002 heeft de Svb uw aanvraag afgewezen op grond van het feit dat u in juni 1984 geremigreerd bent en u derhalve geen aanspraak heeft op voorzieningen remigratie ingevolge de Remigratiewet of de daaraan voorafgaande Remigratieregeling 1985. De SVB heeft uw bezwaar middels de beschikking op bezwaar van 17 september 2004 ongegrond verklaard.

De rechtbank heeft middels de uitspraak 17 november 2005 de rechtsgevolgen van de beschikking van 17 september 2004 in stand gehouden. De Raad van State heeft tenslotte met de uitspraak van 14 juni 2006 de uitspraak van 17 november 2005 bevestigd. Er is derhalve een onherroepelijke beslissing genomen omtrent het recht op voorzieningen remigratie krachtens de Remigratiewet dan wel de Remigratieregeling 1985.

U heeft naar het oordeel van de SVB geen nieuwe feiten of omstandigheden gesteld in uw nieuwe aanvraag van 22 augustus 2006. U had het feit dat u formeel pas in 1989 naar Turkije bent geremigreerd reeds bij de eerdere aanvraag van 14 juni 2001 naar voren kunnen brengen. Dit feit was immers toen reeds bekend. De SVB verwijst in dit kader voorts naar de uitspraak van de Raad van State van 14 juli 2006. In deze uitspraak heeft de Raad van State immers gesteld dat u het thans door u gestelde nieuwe feit – u bent formeel pas in 1989 naar Turkije geremigreerd – reeds in een eerder stadium van de procedure naar voren had kunnen brengen.

Artikel 4:6 lid 1 van algemene wet bestuursrecht bepaalt dat indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden is nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.

Artikel 4:6 lid 2 van algemene wet bestuursrecht bepaalt dat wanneer geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden worden vermeld, het bestuursorgaan zonder toepassing te geven aan artikel 4:5 Awb de aanvraag kan afwijzen onder verwijzing naar zijn eerdere afwijzende beschikking.

De SVB wijst uw aanvraag van 22 augustus 2006 voor voorzieningen remigratie krachtens de Remigratiewet dan wel de Remigratieregeling 1985 af. U heeft geen nieuwe feiten of omstandigheden naar voren gebracht. Voor de motivering verwijst de SVB naar de beschikking op bezwaar van 17 september 2004.

Bent u het niet eens met deze beschikking, dan kunt u binnen 6 weken na datum van deze beschikking schriftelijk uw bezwaren laten weten aan uw SVB-kantoor. Hoe u dit kunt doen leest u in ons informatieblad over bezwaar en beroep. Dit kunt u verkrijgen bij uw SVB-kantoor of via www.svb.nl.

Als u nog vragen heeft over deze brief, kunt u contact met ons opnemen.

Hoogachtend,
Sociale Verzekeringsbank

Rechtbank Amsterdam
Sector Bestuursrecht Algemeen
enkelvoudige kamer

UITSpraak

in het geding met reg.nr. AWB 07/134 BELEI

tussen:

Turkije,

eiser,
vertegenwoordigd door mr. J.P. Sanchez Montoto, advocaat te 's-Gravenhage,

en:

de Raad van bestuur van de Sociale Verzekeringsbank, gevestigd te Amstelveen,
verweerder,
vertegenwoordigd door drs. A. Slováček.

1. PROCESVERLOOP

Op 29 november 2006 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen verweerders besluit van 19 oktober 2006 (het bestreden besluit) en verweerder verzocht dit door te sturen aan de rechtbank als rechtstreeks beroep als bedoeld in artikel 7:1a van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Verweerder heeft met dit verzoek ingestemd. De rechtbank heeft het beroep op 30 november 2006 ontvangen.

Het onderzoek is gesloten ter zitting van 29 januari 2008.

2. OVERWEGINGEN

Eiser heeft op 14 juni 2001 een aanvraag bij verweerder ingediend voor een uitkering op grond van de Remigratiewet. Bij besluit van 1 februari 2002 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij beslissing op bezwaar van 17 september 2004 heeft verweerder het bezwaar ongegrond verklaard. De rechtbank Amsterdam heeft in beroep in zijn uitspraak van 17 november 2005 de rechtsgevolgen van de beslissing op bezwaar in stand gelaten overwegende dat verweerder zich terecht op het standpunt had gesteld dat eiser geen aanspraak kan maken op een periodieke uitkering op grond van de Remigratiewet, omdat hij niet voldoet aan het bepaalde in artikel 11, eerste lid, van de Remigratiewet.

In hoger beroep bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRvS) heeft eiser ter zitting voor het eerst een uittreksel van de Gemeentelijke Basisadministratie (GBA) van de gemeente Utrecht in het geding gebracht waarin is vermeld dat eiser in Nederland ingeschreven staat tot 8 december 1989. Eiser heeft daarbij betoogd dat hij, hoewel hij zich feitelijk in juni 1984 in Turkije heeft gevestigd, pas na 8 december 1989 formeel naar dat land

is geremigreerd. De ABRvS heeft genoemd gedingstuk buiten beschouwing gelaten en de uitspraak van de rechtbank op 14 juni 2006 bevestigd.

Eiser heeft vervolgens op 22 augustus 2006 opnieuw een aanvraag bij verweerder ingediend. Eiser heeft zich op het standpunt gesteld dat sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden en heeft daarbij verwezen naar bovengenoemd uittreksel uit de GBA. Ook een door eiser naar voren gebracht advies van het GAK van 14 maart 1984 om te remigreren dient te worden beschouwd als een novum, aldus eiser.

Bij het bestreden besluit heeft verweerder de aanvraag van 22 augustus 2006 afgewezen aangezien geen sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden.

De rechtbank overweegt als volgt.

De rechtbank stelt allereerst vast dat eiser in het bezwaarschrift tegen het bestreden besluit verweerder heeft verzocht dit door te sturen aan de rechtbank als rechtstreeks beroep als bedoeld in artikel 7: 1a van de Awb, alsmede dat verweerder met dit verzoek heeft ingestemd. De rechtbank zal gelet op het bepaalde in de artikelen 7:1 en 7:1a van de Awb het bezwaarschrift als rechtstreeks beroep behandelen.

Vaststaat dat eiser op 22 augustus 2006 een herhaalde aanvraag heeft gedaan en zich daarbij heeft beroepen op het aanwezig zijn van nieuwe feiten en veranderde omstandigheden. Naar vaste jurisprudentie van de ABRvS moeten daaronder worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd. Vaststaat dat eiser voor het eerst in hoger beroep in 2006 het uittreksel van het GBA in geding heeft gebracht. Ter zitting heeft de gemachtigde van eiser aangevoerd dat dit zo laat is gebeurd omdat eiser er pas achter kwam dat hij in het bezit was van dit bewijs nadat de eerdere beroepsprocedure was afgerond. Het lag onder in een stapel, aldus de gemachtigde van eiser.

De rechtbank stelt vast dat eiser kennelijk vanaf 1989 wel de beschikking over het uittreksel heeft gehad en dat hij het gedingstuk redelijkerwijs had kunnen aanvoeren op een eerder moment in de procedure, bijvoorbeeld bij de eerste aanvraag van 14 juni 2001. Het uittreksel van de GBA levert dan ook naar het oordeel van de rechtbank geen nieuw feit op, dat verweerder tot een hernieuwde beoordeling van de aanvraag had moeten brengen.

Ten aanzien van het advies van het GAK om te remigreren naar Turkije uit 1984 heeft de gemachtigde van eiser ter zitting aangevoerd dat dit stuk niet eerder in geding is gebracht, omdat het noch de voormalige gemachtigde noch de huidige gemachtigde van eiser was opgevallen. De gemachtigde van eiser heeft de rechtbank er niet van kunnen overtuigen dat eiser pas op het moment van de herhaalde aanvraag over het gedingstuk uit 1984 kon beschikken en dat eiser het niet redelijkerwijs op een eerder moment in de procedure had kunnen inbrengen.

Eiser heeft voorts subsidiair aangevoerd dat er in het geval van een herhaalde aanvraag het ontbreken van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden niet kan worden tegengeworpen indien sprake is van bijzondere omstandigheden. Deze bijzondere omstandigheden zijn volgens eiser gelegen in het feit dat eiser bericht was door het GAK dat hij verplicht was uit Nederland te vertrekken. Ook het moment van uitschrijven uit het GBA in 1989 is aan te

merken als een bijzondere omstandigheid. Eiser haalt hierbij een uitspraak van de ABRvS van 8 mei 2007 (LJN: BA5571, www.rechtspraak.nl) aan.

Vooropgesteld wordt dat volgens vaste rechtspraak van de ABRvS (uitspraak van 11 augustus 2004, LJN: AQ7041) de rechter zelfstandig dient te beoordelen of sprake is van bijzondere omstandigheden. In de door eiser aangehaalde uitspraak heeft de ABRvS overwogen dat in geval van een herhaalde aanvraag waarbij een risico bestaat van een met het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens strijdige behandeling deze beoordeling dient plaats te vinden ondanks het ontbreken van nieuwe feiten of veranderde omstandigheden. De ABRvS heeft in de uitspraak van 8 mei 2007 verwezen naar overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in de zaak Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45). Uit deze overwegingen van de ABRvS concludeert de rechtbank dat in zeer specifieke zaken sprake kan zijn van het meewegen van bijzondere omstandigheden zoals bewijsnood bij de beoordeling van het besluit op een herhaalde aanvraag. De rechtbank is van oordeel dat uit hetgeen eiser heeft aangevoerd blijkt dat van zulke omstandigheden geen sprake is of was.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder op goede gronden tot het bestreden besluit is gekomen. Het beroep wordt dan ook ongegrond verklaard. Voor een proceskostenveroordeling en vergoeding van het griffierecht ziet de rechtbank geen aanleiding.

3. BESLISSING

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan op 17 maart 2008 door mr. J.J. Bade, rechter, in tegenwoordigheid van M.P. Osinga, griffier, en bekendgemaakt door verzending aan partijen op de hieronder vermelde datum.

De griffier,

De rechter,

Tegen deze uitspraak kunnen een belanghebbende en het bestuursorgaan binnen zes weken na toezending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State te 's-Gravenhage.

Afschrift verzonden op: **21 MAART 2008**
DOC: B

VOOR KOPIE CONFORM DE GRIFFIER DER
ARRONDISSEMENTSCOURT RECHTBANK TE AMSTERDAM

Lalji Advocaten - Belastingadvieskantoor

de Lairessestraat 39
1071 NS Amsterdam
Telefoon 020 - 625 01 29
Telefax 020 - 638 03 23
E-mail: Lalji.Taxlawyers@12move.nl

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA s'-Gravenhage

RAAD VAN STATE INGEKOMEN	
23 APR 2008	
ZAAKNR.	2061
AAN: H3	J
BEHANDELD DO:	PAR:

Corresponderende kantoren:
Sands & Moskowitz
Florida, USA

Joyce van Genderen - Naar
Brussel, België

B&L Consultants
Paramaribo, Rep. Suriname

*Tevens per fax op 23 april 2008
bryclama.*

Per telefax: 070 - 365 13 80 en Falk Courier

Amsterdam, 23 april 2008

Inzake: / SVB

Betreft: pro forma beroep

Edelgrootachtbaar College,

Hierbij stel ik pro forma beroep in tegen de uitspraak van de Rechtbank Den Haag d.d. 17 maart 2008 waarvan ik u bijgaand een afschrift zend. De uitspraak is in strijd met het algemene beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder in strijd met het motiverings- en zorgvuldigheidbeginsel.

Binnenkort zal ik tot nadere motivering van dit beroepschrift overgaan.

Hoogachtend,

L.M. Lalji

Bijlage

Lalji Advocaten - Belastingadvieskantoor

de Lairessestraat 39
1071 NS Amsterdam
Telefoon 020 - 625 01 29
Telefax 020 - 636 03 23
E-mail: Lalji.Taxlawyers@12move.nl

Corresponderende kantoren:
Sands & Moskowitz
Florida, USA

Joyce van Genderen - Naar
Brussel, België

B&L Consultants
Paramaribo, Rep. Suriname

Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA s'-Gravenhage

Per telefax: 070 - 365 13 80 en gewone post

Amsterdam, 22 mei 2008

Inzake: / SVB

Betreft: gronden van beroep

Uw nummer: 200802961/1H3

Edelgrootachtbaar College,

Hierbij ga ik over tot formulering van de gronden van beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank Den Haag d.d. 17 maart 2008.

Eerste Grond

De eerste grond van beroep is gericht tegen de navolgende overweging van de Rechtbank. Ik citeer " De rechtbank stelt vast dat eiser kennelijk vanaf 1989 wel de beschikking over het uittreksel heeft gehad en dat hij het gedingstuk redelijkerwijs had kunnen aanvoeren op een eerder moment in de procedure, bijvoorbeeld bij de eerste aanvraag van 14 juni 2001". Op grond hiervan is de rechtbank van mening dat het uittreksel van de GBA geen nieuw feit oplevert.

Toelichting op eerste grond

Deze overweging is onbegrijpelijk en niet deugdelijk gemotiveerd. Immers eiser beheerst de nederlandse taal niet en is een leek op het gebied van het recht. Eiser wist niet en behoefde niet te weten dat de onderhavige uittreksel een belangrijk stuk was die nodig was om zijn aanvraag voor een uitkering op grond van de remigratiewet te ondersteunen. De gemachtigde van eiser heeft hem hierop niet gewezen en de gemachtigde. Bij de voorbereiding van het besluit waarvan beroep bij de rechtbank heeft het bestuursorgaan hiermee geen rekening gehouden en is er in casu ook sprake van in strijd met de zorgvuldigheid ex art 3:2 AWB. Het bestuursorgaan had in het kader van een zorgvuldige voorbereiding van het besluit zelf een GBA uittreksel bij een dergelijke voorbereiding dienen te betrekken. Het bestuursorgaan heeft

Geen aansprakelijkheid wordt aanvaard behoudens voorzover de door ons verplicht afgesloten
beroepsaansprakelijkheidsverzekering in voorkomend geval recht op een uitkering geeft.

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
22 MEI 2008	
ZAAKNR.	
AAN: <i>H. J. J. J.</i>	
BEHANDELD: DD:	PAR:

een dit echter nagelaten. De rechtbank heeft onvoldoende onderzocht of het bestuursorgaan het besluit zorgvuldig heeft voorbereid.

Tweede grond

De tweede grond is gericht tegen de navolgende overweging van de Rechtbank. Ik citeer "Ten aanzien van het advies van het GAK om te remigreren naar Turkije uit 1984 heeft de gemachtigde van eiser ter zitting aangevoerd dat dit stuk niet eerder in geding is gebracht, omdat het noch de voormalige gemachtigde noch de huidige gemachtigde van eiser was opgevallen. De gemachtigde van eiser heeft de rechtbank er niet van kunnen overtuigen dat eiser pas op het moment van de herhaalde aanvraag over het gedingstuk uit 1984 kon beschikken en dat eiser het niet redelijkerwijs op een eerder moment in de procedure had kunnen inbrengen".

Toelichting op de tweede grond

De toelichting op eerste grond moet als hier herhaald en ingelast worden beschouwd met een dien verstaande dat de woorden *uittreksel van GBA* moet worden vervangen door de woorden *advies van het GAK*. Voorts geldt als extra toelichting op deze grond dat het een neef was die eiser op het advies van de GAK wees en dat het voor eiser die de Nederlandse taal en het recht

niet beheerst niet erg logisch voorkwam dat een stuk uit het jaar 1984 van belang kon zijn bij een aanvraag die in 2001 wordt ingediend.

Derde grond

De derde grond richt zich tegen de navolgende overweging van de rechtbank die ik citeer "De ABRvS heeft in de uitspraak van 8 mei 2007 verwezen naar overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 in de zaak Bahaddar tegen Nederland (JV 1998/45). Uit deze overwegingen van de ABRvS concludeert de rechtbank dat in zeer specifieke zaken sprake kan zijn van het meewegen van bijzondere omstandigheden zoals bewijsnood bij de beoordeling van het besluit op een herhaalde aanvraag. De rechtbank is van oordeel dat uit hetgeen eiser heeft aangevoerd blijkt dat van zulke omstandigheden geen sprake is of was.

Toelichting op de derde grond

Deze overweging is niet deugdelijk gemotiveerd en is in strijd met de voorgeschreven (evenredige) belangenafweging in 3:4 lid 1 AWB en 3:4 lid 2 AWB.

De rechtbank heeft op onbegrijpelijke wijze gesteld dat er geen bijzondere omstandigheden zijn. In casu zijn er echter weldegelijk bijzondere omstandigheden aangezien eiser geheel geen middelen van bestaan heeft in Turkije en ook geen middelen van bestaan heeft in Nederland. Turkije kent bovendien geen sociale zekerheidsuitkeringen voor onderdanen. Bovendien zal het toekennen van een migratie uitkering aan eiser geen precedenten scheppen, gelet op de uitzonderlijke casus van eiser.

Advocaat

L.M. Lalji